

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Henset til, at nedluknings- og efterbehandlingsprocedurer, såsom jorddækning og landskabsprofilering og henholdsvis perkolatopsamling og grundvands- og perkolatmonitering, indtager en central plads ved reguleringen af affaldsdeponeringsanlæg, findes det hensigtsmæssigt, at disse begreber udtrykkeligt fremgår af loven. Der er her tale om foranstaltninger, der dels skal foregå, efter at affaldsdeponeringen er opført, dels vil de ofte være meget langvarige (30 år eller mere). Som hidtil anses de foranstaltninger, som alle de øvrige anlæg nævnt i § 7, stk. 1, nr. 3, skal foretage ved lukning, som værende omfattet af begrebet "drift".

Den foreslåede ændring af "lossepladser" til "anlæg for deponering af affald" er alene en harmonisering af terminologien.

Hjemlen forventes anvendt til at fastsætte krav, der imødekommer direktivets (artikel 13) krav til nedlukning og efterbehandling.

Der forventes endvidere fastsat regler til opfyldelse af direktivets krav (artikel 11) til procedurer for affaldsmottagelse, herunder om kontrol, dokumentation, visuel inspektion og registrering af det affald, der modtages. Der skal udstedes skriftlig kvittering for modtagelsen, og der bliver krav om underretning, hvis affald ikke har kunnet modtages på deponeringsanlægget.

Ifølge direktivet skal disse modtagelsesprocedurer gælde for anlæg for farligt affald allerede fra den 16. juli 2002. Det er derfor nødvendigt, at godkendelsesmyndigheden inden denne dato har foretaget en klassificering af alle anlæg, for deponering af affald, jf. forslag til § 37 c.

Da alle anlæg for deponering af affald bør ligestilles, forventes de generelle regler om modtageprocedurer i den kommende bekendtgørelse at skulle gælde alle anlæg, uanset om retsbeskyttelsesperioden i de konkrete miljøgodkendelser ikke måtte være udløbet.

Til nr. 2

Med forslaget til ny affattelse af § 7, stk. 3, udvides hjemlen med nr. 1 til også at fastsætte regler, der omfatter ledelsen på et forurenende anlæg. Bestemmelsen skal sikre, at personer i ledelsen af bestemte forurenende anlæg, herunder deponeringsanlæg for affald, har den fornødne tekniske viden til at varetage opgaven. Bestemmelsen giver hermed hjemmel til at

gennemføre deponeringsdirektivets artikel 8, a), ii). Den nugældende bestemmelse i lovens § 7, stk. 3, indeholder kun hjemmel til at fastsætte regler om uddannelse af personale, der betjener bestemte forurenende anlæg.

Hjemlen forventes foreløbig udnyttet i form af et krav i den kommende bekendtgørelse om, at den ansvarlige leder af et deponeringsanlæg er teknisk kompetent, og at anlæggets personale har den fornødne uddannelse. De skal alle have bevis for deres kunnen. Kravene skal gælde såvel nye som bestående anlæg for de bestående anlæg med en rimelig frist til at imødekomme kravene. Der henvises i øvrigt til afsnit 5.3. i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i § 7, stk. 3, nr. 2, svarer til den gældende § 7, stk. 3.

Til nr. 3

Forslaget til et nyt stk. 2 i § 34 har baggrund i, at direktivet i artikel 9 indeholder en pligt til at fastsætte foreløbige krav til nedlukning og efterbehandling. Godkendelsesmyndighederne fastsætter allerede krav om nedlukning og efterbehandling, men dette anses ikke for at være tilstrækkeligt til at opfylde direktivets krav til medlemsstaterne om at sikre, at det sker. Vilkår om nedlukning består typisk i krav om slutfædning med råjord og muld, tilsåning med græs o.lign. Vilkår for efterbehandling består i krav til løbende perkolat- og grundvandsmonitering, perkolatbehandling m.v. Ligeledes vil der skulle ske løbende opsamling og bortskaffelse af perkolat. Resultaterne heraf vil endelig skulle indrapporteres til tilsynsmyndigheden. Længden af den periode, i hvilken disse foranstaltninger skal foretages, vil variere, bl.a. afhængig af perkolatsammensætningen og de lokale hydrogeologiske forhold, og skal gælde, indtil tilsynsmyndigheden vurderer, at anlægget ikke længere vil kunne medføre en fare for miljøet. Perioden vil typisk strække sig over 30 år, men kan være såvel længere som kortere. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, vil nyere anlæg typisk være reguleret af vilkår om nedlukning og efterbehandling, som i store træk efterlever direktivets krav.

Sådanne vilkår medfører, at en virksomhed, der har påbegyndt affaldsdeponeringsaktiviteter, ikke blot kan vælge at lukke sin virksomhed, men vil være pålagt egentlige handlepligter igennem en lang årrække.

Til nr. 4

Ad § 37 a

Forslaget til § 37 a fastslår en generel pligt for den, der driver et anlæg for deponering af affald, til at fore-